

mærke, at det juridiske Facultets Bøger ere overordentlig dyre; ja, man kan endogsaa sige, at det er en temmelig ublu Priis, der tages for dem, og saaledes gaar det heelt igennem, uagtet der, saavidt jeg veed, er en Bestemmelse om, at der skal være Lærebøger, som ere let tilgængelige. Der er endnu en anden Ting, som ikke er mig ganske klar, og det er, i hvilket Forhold Universitetsbogtrykkeriet staaer til mange af de Bøger, der blive udgivne; der er jo en Universitetsbogtrykker, men om Universitetet særskilt afholder Udgifterne ved Trykningen, eller Professorene selv maae beseede Trykningen, er mig ikke ganske klart; men det var maaskee et Spørgsmaal, der ved denne Leilighed nærmere kunde blive opklaret.

Monrad: Det var mig ikke ganske klart, hvad den ærede Rigsdagsmænd her ligeoverfor sigtede til, da han udtalte, at der, for at blive Professor i Græsk og Latin, udfordredes, at de Vedkommende skulde have Kjendskab til Mathematik, Astronomie og Physik. Forsaavidt han her sigtede til den philosophiske Embedsexamen, som maaskee kan antages at blive forlangt af dem, der skulle ansættes i disse Fag, da er der jo skeet en væsentlig Forandring i saa Henseende ved Besjendtgjørelsen af 2den Februar 1849, og forsaavidt han dernæst skulde have for Die de almindelige Betingelser, som udfordres for at blive Student, da er det vistnok et Spørgsmaal, som ligger udenfor al Tvivl, at man maa søge at give den studerende Ungdom Indsigt i forskellige Retninger og ikke indrette hele Underviisningen paa at uddanne dem til, at de engang i Tiden kunne blive Professorene enten i det ene eller andet specielle Fag. Jeg maa fremdeles bemærke, at det forekommer mig, at det, som den sidste ærede Taler yttrede om Forelæsningerne, ligger langt udenfor hvad man her har at beskæftige sig med. Det er overhovedet besynderligt, hvor-

ledes den samme Ting kan tage sig ud, naar man seer den fra forskellige Sider. Er det ikke ønskeligt, at en Professor giver sine Tilhørere en Ledetraad ihænde, for at Forelæsningerne kunne fyldestgjøre deres Niemed, og er det ikke velbetænkt, at han søger at gjøre Forelæsningerne frugtbringende ved at udgive en Haandbog over dem? Jeg troer virkelig ikke, at man i den Henseende skal reise store Beskyldninger imod Professorene; jeg troer snarere, at man kunde klage over, at de lode sig lidt trykke, end for Meget, — det stiller sig imidlertid for den ærede Rigsdagsmænd, som om Udgivelsen af saadanne Bøger var en Entreprise af Professorene for at faae dem afsatte. Det er nu den Side, han seer Sagen fra; han seer ikke den anden Side, hvorfra Udgivelsen af sige Arbejder viser sig at være begrundet i Underviisningens Lær. Det Hele forvandler sig for ham til en simpel Pengespeculation. Men det er ikke Noget, der ligger i selve Tingen; det ligger i hans individuelle Opfattelse af Forholdet.

Hvad selve den foreliggende Lov angaaer, — jeg maa tilstaae, at ogsaa jeg er kommen noget bort fra den, men det er jo overhovedet et meget gunstigt Horoskop, meget heldige Udslagter, hvorunder den træder frem her i Salen, idet Forhandlingerne gaae saameget udenfor Loven, hvad der vel maa være et Tegnetil, at man egentligt ikke har saameget imod den, — hvad altsaa selve Loven angaaer, da kan jeg ikke negte, at jeg maa være enig med det ærede Medlem, der sidder ligeoverfor mig (Grundtvig), deri, at baade de normerede og de extraordinaire Docenter forholdsviis synes at være stillede noget uheldigt i Lovforlaget. Jeg troer, at naar man sammenligner den Stilling, de tidligere havde, med den, de ville faae, maa man sige, at den Stilling, der nu tiltænkes dem, er noget uheldig.